

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK XLVIII

10

ŘÍJEN 2019

KONOPIČKÁ

.....
malé postesknutí
na závěr

strana 13

ROZHOVOR

.....
Jan Lakosil o roce
1938

strana 8

OTAZNÍKY

.....
záhady volarského
kostela

strana 20

Fotokronika

Na výzvědách aneb jak to dělají jinde (Mikulášovice).

O náměstí na náměstí.

Vernisáž výstavy obrazů Karla Zocha.

Svatba byla, Konopická se vydala.

Raftáci na Vltavě.

I pod hladinou lze opékat buřty.

Černá perla v Nové Peci.

Foto: Jaroslav Pulkrábek, Hana Laschová, Milena Papoušková Sipplová, MÚ Mikulášovice

Na první den ve škole se nezapomíná.

Foto měsíce

Na sklonku prázdnin jsme promítali staré fotografie náměstí v prostorách před infocentrem. Na stejném místě se konaly během jara demonstrace. A v říjnu roku 1938 se tu vítala německá armáda. Prostě místo, kde se stále něco děje.

Zprávy z radnice

Návštěva v Mikulášovicích

V úterý 10. září vedení města navštívilo Město Mikulášovice, které se nachází ve Šluknovském výběžku, aby získalo informace o tom, jak funguje projekt Asistent prevence kriminality ve stejné velké městě, jako jsou Volary. Získané poznatky budou využity k získání dotace na tento projekt z Ministerstva vnitra.

Město Volary v letošním roce ještě neskončilo se stavebními pracemi

V současné době probíhá revitalizace části sídliště a rekonstrukce ulice Pod Kostelem. Obě investiční akce provádí, na základě výběrového řízení, společnost STRABAG a.s. Dále jsou prováděny opravy chodníku v ulici U Nádraží a chodníku od kotelny k plaveckému bazénu. Na obě tyto akce jsme obdrželi dotaci ze Státního fondu životního prostředí a provádí je, na základě výběrového řízení, volarská společnost ASTRID Volary s.r.o. Od října budou prováděny též práce na opravě parkoviště za domem č. p. 23 společností ASTRID Volary s.r.o.

Všechny tyto investiční akce budou dokončeny do konce letošního roku. Omlouváme se všem spoluobčanům za možné omezení po dobu výstavby a děkujeme za jejich trpělivost a vstřícnost.

Děkuji manželům Krénovým za nalezení a poctivé vrácení peněženky, kterou jsem ve Volarech ztratila.

Hana Markuláková

KIC
VOLARY

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 25, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ŘÍJNA 2019

Slovo starosty

Vážení a milí,

Jistě jste mnozí zaregistrovali, že na sídlišti bylo v uplynulých týdnech demonstrováno sportovní hřiště. Důvodů bylo několik. Když jsme před lety začali uvažovat o obnově tohoto herního prostoru, byl ze strany veřejnosti zájem tyto volnočasové aktivity mládeže podporovat. To se však bohužel během času změnilo. První varovný signál, že obyvatelé panelových domů již nejsou zas tak tolerantní vůči venkovnímu setkávání či jiným aktivitám produkujícím hluk, přišel během rekonstrukce horní části sídliště před prodejnou potravin. Vznikl poměrně silný tlak, aby nebyl realizován další plánovaný prvek sloužící k setkávání obyvatel, a to společné ohniště či gril, kde by se mohli lidé z panelových domů scházet. Mně osobně to mrzelo, protože jsem si uměl představit onu pohodu, která by přeci jen trochu zpříjemnila život na sídlišti. Z reakcí občanů však bylo patrné, že to tak nebude, ba naopak vzniknou konflikty způsobené některými jedinci, jež si neuvědomují, že svoboda je skvělá věc, ale bohužel ta moje končí přesně v onom bodě, kde začnu narušovat práva a klid druhého. Vzhledem k přibývajícím stížnostem na zvýšený hluk a nepořádek právě v této lokalitě, které zazněly i na veřejném jednání zastupitelstva, po zralé úvaze vedení města rozhodlo, že sportovní aktivity budou do budoucna koncentrovány ve vhodnějších lokalitách. Například v areálu sportovních zařízení, bývalých kasárnách, nebo v prostoru za školou. I toto demonstrování hřiště bude na jaře příštího roku postaveno v areálu za školní jídelnou.

Vít Pavlík - starosta

Poděkování za dar pro školu

Jestliže platí, že řemeslo má zlaté dno, tak vězte, že kousek onoho zlata pro malé i velké zájemce má od loňska i volarská „základka“. Za pomoci zlatých ručiček dětí, zlatých srdcí rodičů a dalších zainteresovaných budujeme a stále vylepšujeme nový atelier keramického kroužku. Můžeme tak tvořit, hrát si a nyní nově i vystavovat. A to díky Mirce a Tomášovi Zámečníkovým, kteří nám poříдили nové výstavní vitríny.

Soňa Horváthová

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ vydává město Volary ■ Šéfredaktor: Jaroslav Pulkrábek, redakce: Miroslava Höhneová, Ladislav Beran, Petr Čmerda, Veronika Kuncová ■ Redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů a vyhrazuje si právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor ■ Příjem příspěvků – Infocentrum Volary, Náměstí 25, Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Vychází v nákladu 1 650 ks první týden v měsíci ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Foto na titulní straně Jaroslav Pulkrábek.

Správa sportovních zařízení Volary

Pronájem tělocvičny Pod kostelem

Správa sportovních zařízení Volary spravuje a pronajímá tělocvičnu Pod kostelem, která je k dispozici široké veřejnosti, a to jak fyzickým osobám, tak i nejrůznějším organizacím a spolkům. Dlouhodobější pronájem, např. na školní rok, kdy zájemce chce využívat tělocvičnu vždy ve stejný den a čas, vzniká na základě smlouvy o pronájmu, která je stvrzená podpisem obou stran. Doba pronájmu začíná a končí daty uvedenými ve smlouvě (dle zákona č. 89/2012 Sb.). Má-li nájemce zájem v takovémto

smluvním vztahu pokračovat, je povinen tuto skutečnost oznámit písemně, popřípadě osobně na adrese správce, před vypršením jejich smluvního vztahu. Neučiní-li tak, pronájem sjednaný na dobu určitou skončí uplynutím doby, na kterou byl sjednán, a pronájem je tedy volný pro další zájemce. Nepsané dohody a úmluvy nemají žádné právní opodstatnění a jsou neplatné.

Milena Papoušková Sipplová
ředitelka SSZ Volary

RAFTÁCI 2019

DYCKY RAFTÁCI, to byl slogan v pořadí již sedmého ročníku vodáckého tábora RAFTÁCI. Inspirace známým televizním seriálem byla patrná od prvního okamžiku, kdy se veškeré osazenstvo obléklo do oranžových triček a bílých kloboučků. Splouvání řeky Vltavy z Vyššího Brodu do Českého Krumlova bylo po celý týden doprovázeno tematickými soutěžemi, na jejichž konci si vítězný raft odnesl zvláštní odměnu – „popelářkou čepici“. Ani ostatní družstva však nepřišla zkrátka a díky sponzorským

darům si všechny děti odnesly outdoorové láhve, batohy a reflexní náramky. Tímto bych ráda poděkovala panu Miroslavu Sosnovi – fa Rekoinsta, Otu Ferenčíkovi – fa Oto Elektro, Romanu Pěstovi – fa Elim a Karlu Naidrovi – fa Nona za sponzorské dary pro děti, Miloslavu Klementovi, Vojtěchu Harvalíkovi, Bohumilu Machníkovu, Ladislavu Toušovi a Radku Šebestovi za úžasné vedení tábora a nezapomenutelný „srandamač“ na vodě. Takže příště zase ahóóóój...

Milena Papoušková Sipplová

Provozní doba plaveckého bazénu Volary

říjen 2019 – červen 2020

Bazén

Pondělí		13:00 – 21:00
Úterý	5:45 – 7:30	10:00 – 21:00
Středa		10:00 – 21:00
Čtvrtek	5:45 – 7:30	10:00 – 21:00
Pátek		10:00 – 21:00
Sobota		13:00 – 21:00
Neděle		13:00 – 21:00

Sauna

Pondělí	15:00 – 20:00	ženy
Úterý	13:00 – 20:30	muži
Středa	15:00 – 20:30	společná + děti 65°C
Čtvrtek	13:00 – 20:30	ženy
Pátek	13:00 – 20:30	společná
Sobota	13:00 – 20:30	společná
Neděle	13:00 – 20:30	společná

Pára

Pondělí	15:00 – 20:00
Středa	15:00 – 20:00
Sobota	15:00 – 20:00

Plavecká soutěž měst

Plavecký bazén Volary se ve středu 2. října 2019 zúčastní celostátní Plavecké soutěže měst. Česká unie sportu a Česká asociace Sport pro všechny pořádá již 28. ročník této soutěže. Cílem této akce je ukázat všem věkovým kategoriím, že kondiční plavání je opravdu pro každého. Je to sport, který nezatíží vaše klouby, podpoří váš kardiovaskulární a imunitní systém, protáhne a posílí vaši svalovou soustavu, pomáhá osobám po úrazech a v neposlední řadě zvýší vaši fyzickou i psychickou kondici.

Pojďme tedy všichni udělat něco pro své zdraví a ještě se u toho stát reprezentantem našeho města. Není na tom vůbec nic složitějšího. Stačí, když 2. října 2019 v čase od 10:00 do 20:00 přijdete na náš plavecký bazén ve Volarech, zapíšete se do prezenční listiny a uplavete 100 m volným způsobem. Každý reprezentant bude mít v tento den snížené vstupné o 10,- Kč. Těšíme se na vás.

Milena Papoušková Sipplová
ředitelka SSZ Volary

PLAVECKÁ SOUTĚŽ MĚST

středa 2. října 2019

ZÚČASTNÍTE SE?

28. ročník Plavecké soutěže měst dává příležitost ke startu vodomilům všech věkových kategorií. Každý z vás má možnost vyzkoušet si svoji aktuální formu na stometrové trati a stát se na chvíli „reprezentantem“ svého města.

Podrobnější informace o této soutěži propagující kondiční plavání najdete na webových stránkách České asociace Sportu pro všechny

www.caspv.cz/cz/plavecka-soutez-mest
<https://bazen-volary.webnode.cz/>

Volarští hajní jezdí elektromobily

Volarské městské lesy zakoupily pro své hajné dva elektromobily. Jak poznamenal jednatel společnosti Miroslav Řežábek, hlavním důvodem je snaha lokálně šetřit životní prostředí. Podle něj se úvahy o ekologické proměně vozového parku objevily již před lety, avšak až nyní nastala příhodná doba, a to díky jak technologickému pokroku, tak možnostem získat dotaci.

Vedle toho, že nová auta jezdí bez emisí i hluku, svou roli hraje i ekonomika. Kilometr jízdy by měl totiž lesy vyjít přibližně na padesát haléřů, přičemž není třeba řešit výměnu oleje, filtrů či opravy výfuku. Dostatečný by měl být i dojezd elektromobilů. „Naši hajní naježdí denně okolo padesáti kilometrů, dojezd je přibližně trojnásobný,“ uvedl Miroslav Řežábek s tím, že během příštího roku provoz vyhodnotí a poté se rozhodnou, zda pořídí další. Možná se na první pohled může zdát, že nová auta budou mít na lesních cestách potíže a ne-

dostatečný bude i zavazadlový prostor. Ale vzhledem k tomu, že jsou cesty v městských lesích díky pravidelné údržbě v dobrém stavu, hajní se dostanou vždy tam, kam potřebují, stejně jako ve fabiích, které používali dosud. A jelikož hajný dnes do lesa jezdí více-méně pouze s tužkou, dostatečný je i zavazadlový prostor.

„V zimě musíme cesty stejně hrnout a sypat pro nákladní vozidla, a protože jsou elektromobily těžší než fabie, neměl by nastat žádný problém. Zima nevádí ani bateriím, které se stejně třeba chladit,“ dodal Miroslav Řežábek.

Pozadu by neměly zůstat ani další

městské organizace a během roku či dvou by elektromobily měly jezdit i tam. Navíc se počítá, že v dohledné době budou Volary patřit mezi několik málo míst, kde bude zřízena dobíjecí stanice.

jp

Mikroregion Horní Vltava – Boubínsko bude mít kancelář ve Volarech.

Kancelář Mikroregionu Horní Vltava – Boubínsko bude sídlit v domě č. p. 51. Předmětem činnosti tohoto mikroregionu je prosazování záměrů týkajících se svým rozsahem a významem spádového území a další aktivity související s propagací mikroregionu a celého zájmového území. Mikroregion Horní Vltava-Boubínsko má 15 členů – 11 obcí: Želnavá, Nová Pec, Stožec, Strážný, Lenora, Horní Vltavice, Kubova Huť, Borová Lada, Kvilda, Buk, Zbytiny, 2 města: Vimperk a Volary, dále je členem mikroregionu Ski klub Volary a Služby města Vimperk.

Někdy dobrý nápad nestačí

V loňském roce bylo u školy vybudováno parkurové hřiště. Aby si jeho uživatelé nemuseli odsakovat do křoví, nechala sem v létě radnice instalovat přenosné WC, tedy „toitjku“. Stát vydržela jen chvíli, pak ji nějaký dobrák překlopil a chemický obsah se vylil z nádob. Chvilu to trvalo, ale přijela

firma a vše uvedla do pořádku. Nevyšlo to poprvé, podaří se podruhé. Nepodařilo. Přestože byla „toitjka“ uchycena k nainstalovaným kúlům, ležela vzápětí opět na zemi. I s kúly. Trpělivost růže přináší. Opět byla opravena, vyměněna náplň a ještě lépe přichycena. Tentokrát již zůstala stát. Ale pro

změnu ji někdo zapálil. Takže přijela firma a „toitjku“ odvezla. Aniž by ji kdy kdo použil k účelu, pro nějž byla pořízena.

Několik desítek tisíc korun vyhozených, hřiště bez WC. Tak to asi být nemělo.

jp

Co se vám vybaví, když se řekne „VOLARY“

Jan Cempírek

spisovatel, České Budějovice

Volary... ty jo, jasně! To je moje první noc pod širákem v životě. Bylo mi třináct, jeli jsme s kamarády na vandr na Stožec. Našli jsme ceduli Rozdělování ohně v lese zakázáno, tak jsme si na ní udělali smaženici z hříbků, courali jsme po kraji a když jsme se večer vraceli k seníku, kde jsme měli spacáky na přespaní, sklapla nám čelist – kolem seníku se rojily péesácký gazíky, pohraničníci, psi atd. ... zkrátka a dobře, našli naše zahrabané patohy i spacáky a museli jsme moc vysvětlovat, že fakt nechceme emigrovat! Rok 1983. Nakonec jsme ty kluky v uniformě ukecali, oni taky nechtěli mít problémy, tak nás naložili do gazíku a šoupli nás na volarské nádraží. Vlak už nejel, čekárna zavřená, od Mrtvého luhu mlha a chlad a já v tenkém spacáčku klepal kosu, byla mi strašná zima a říkal si: „Jestli tohle je to bájný spaní pod širákem, tak to už nikdy.“ V 4:30 zahoukal první vlak, to byla záchrana.

Takže Volary – první vzpomínka na tu noc „kdysi“. A pak později už dovolené s rodinou, kamarády, trempy... Volary mám rád!

Knihovna

Nové tituly

Beletrie

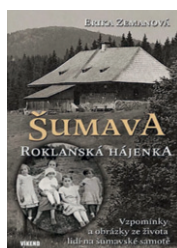
Zemanová Erika: Můj domov v Sudetech

Autorka čerpala pro svou knihu z vlastních vzpomínek i z pamětí svých rodičů na život prožitý v Chlumci, Žandově a Dolní Vltavici. Ke vzpomínkám rodičů připojili vzpomínky z let válečných i poválečných také chlumečtí pamětníci. Bylo to těžké období pro všechny. Časy se změnily a nastala nová doba. Zážitky těch, kteří museli po ukončení druhé světové války opustit své domovy, nejsou radostné, ale plné pocitu ublížení. Je to jejich pohled, na který mají právo.

Zemanová Erika: Šumava – Roklanská hájenka: vzpomínky a obrázky ze života lidí na šumavské samotě

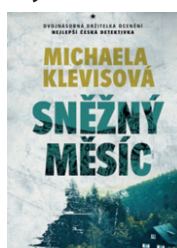
Lesní samoty přímo v srdci Šumavy mají své kouzlo jak v letních, tak v zimních slunečných dnech. Příroda je drsná, vrtkavá, ze zimního slunečního svitu se do půl hodiny promění v běsnici sněhovou vánici. Stále stejné kouzlo má i podroklanská mýtina, na které stávala Roklanská hájenka. Nikdo už nevěří, že v tak odlehleém koutě Šumavy dokázali žít lidé po celý rok bez dnešních technických vymožeností. Přesto to dokázala statečná a odvážná rodina lesního Kortuse, která žila v tomto malebném místě dvacet šest let, od okolního světa vzdálena několik hodin chůze.

Klevisová Michaela: Sněžný měsíc

V prázdné nemovitosti na okraji Prahy je zavražděna realitní makléřka. Po nějaké době dojde k vraždě i před odlehlou roubenkou v Beskydech. Protože oba případy spojují podobné okolnosti a zavražděné ženy se mohly znát, ujímá se vyšetřování kriminalista Josef Bergman a odjíždí do Beskyd, aby odhalil pachatele. Vyšetřování mezi místními ale není jednoduché.

Michaela Klevisová je dvojnásobná držitelka ocenění „Nejlepší česká detektivka“.

Blackwellová Elizabeth: Dívky, které slyšely plakat moře

15. dubna 1912 tři ženy v záchranném člunu s hrůzou pozorovaly, jak Titanic klesá ke dnu. Podvodnice Charlotta se rozhodla skrýt minulost a vytěžít z tragédie co nejvíc.

Bohatá Američanka Esme vzpomíná na vášnivý román, který prožila, a má pocit, že to byl jen sen. Anna nikdy nepřestala slyšet srdce drásající výkřiky, které se tu noc ozývaly ze tmy. O dvacet let později je osud opět svede dohromady a stará tajemství vyplavou na povrch...

Fantasy

Hollandová Sara: Everless – Panství krve a kovu

Čas je vězení a jen ona má klíč. V království Sempera se platí časem. Hodiny, dny i roky jsou extrahovány z krve a pomocí magie přetavovány v kovové mince. Bohatí aristokraté Gerlingové je neúprosně daní, a zajišťují si tak dlouhověkost. Jules Emberová kdysi na Everless žila, musela však kvůli tragédii utéct. Jenže otec teď umírá, a pokud pro něj chce získat nějaký čas, musí se vrátit do honosného sídla Gerlingů, kde na ni nečeká jen dávná minulost, ale i tíživé tajemství.

Bearová Elizabeth: Království lotosu – Skryté poselství

Gage je mosazný stroj, který však přemýšlí jako člověk. Stvořil ho čaroděj z Messaline a on mu až do jeho smrti věrně sloužil. Teď se nechává najímat jako žoldák. Jeho nová zakázka vypadá banálně – královně Lotosového království má doručit zprávu od nejmocnější kouzelnice z Messaline. Společnost na cestě mu bude dělat Mrtvý muž. Člověk, který dříve pracoval jako osobní strážce a nyní má chránit Gage i zprávu, kterou nese. Ani jeden z nich netuší, že jejich poslání je zavede přímo do ohniska velké války, kterou rozpoutali vládci jednotlivých částí kdysi jednotného a mocného císařství...

Naučná literatura

Lakosil Jan: Šumava 1938 – německá okupace v dobových fotografiích a dokumentech

Publikace byla vydána k 80. výročí Mnichovské dohody a okupace československého pohraničí.

Přibližuje Šumavu a události roku 1938 pohledem ze strany tehdejšího nepřítele. Nově objevené, dosud nezveřejněné zpravodajské dokumenty z německých archivů odhalují zajímavá a mnohdy překvapující fakta o situaci v příhraničí a o střetech sudetoněmeckých povstalců s československými ozbrojenými složkami.

Bogousch Petr: Domečky pro včely a užitečný hmyz

Abyste byl hmyzí domeček brzy plný života, potřebujete vědět, jaký materiál na jeho stavbu použít. Důležitá je nejenom vnější konstrukce, ale i výplň. Různé druhy hmyzu totiž potřebují ke svému hnízdění různé typy dutin a úkrytů. Musíte také vědět, kde domeček umístit a jak pečovat o něj a o jeho drobné obyvatelé. Poté se už můžete usadit někde poblíž a pozorovat a poznávat různé druhy, které se do něj postupně začnou stěhovat.

Pro děti a mládež

Martišková Petra, Študlarová Zdeňka: Nepovedené kouzlo – Emilka a ztracená škola

Malá čarodějnice Emilka je pěkné kvítko. Škola ji nebaví, a učit se kouzla a zaklínadla už vůbec ne. Mnohem raději lítá po lese a vymýšlí různé lotroviny. Jenže o svatojánské noci se Emilce jedno velké kouzlo přeci jen povede. A je z toho pořádný průšvih. Podaří se jí totiž nechat zmizet úplně všechny školy, nejen tu čarodějnickou, ale dokonce i lidské! A co víc, vůbec nikdo si na ně nevzpomíná. I když se to nejdříve Emilce a jejím novým lidským kamarádům zdá prima, brzy zjistí, že bez školy to zase taková legrace není. Zvládnou ji do konce prázdnin přičarovat zase zpátky?

Blake Kendare: Tři temné koruny

Na ostrově Fennbrinu se v každé generaci rodí trojčata – tři královny, rovnocenné dědičky trůnu. Mirabella ovládá živly. Lusknutím prstů dokáže přivolat plameny nebo prudkou bouři. Katharina může pozřít nejprudší jedy, aniž by ji zabolelo břicho. Arsinoe zase umí vykouzlit nejrudější růži i krotit šelmy. Každá z nich je jedinečná, ale jen ta nejlepší může získat korunu. V den jejich šestnáctin proto začíná souboj. A hrát se bude na život a na smrt.

Týden knihoven

Knihovna Volary v rámci celostátní akce TÝDEN KNIHOVEN vyhlášené Svazem knihovníků a informačních pracovníků na dny 30. září až 6. října 2019 pořádá tyto akce:

■ Amnestie dlužníků

Čtenářům, kteří mají vypůjčené knihy s prošlou výpůjční lhůtou a vrátí je v týdnu od 30. 9 do 6. 10. 2019 bude prominut poplatek z prodlžení.

■ Výtvarnou soutěž ke 120. výročí narození Ondřeje Sekory

Ondřej Sekora se zapsal do dějin české dětské literatury zejména knížkami o Ferdovi Mravencovi a jeho kamarádech Brouku Pytlíkovi a Berušce. Na jeho počest vyhlásila knihovna výtvarnou soutěž pro všechny děti. Namalujte nebo jakkoli výtvarně zpracujte hrdiny z knížek Ondřeje Sekory. Na zadní stranu obrázku uveďte své jméno, věk a třídu a odevzdejte svá díla v knihovně ve výpůjční době do 31. října 2019. Obrázky budou vystaveny v prostorách knihovny. Na každého čeká malá odměna za snahu.

■ 1. 10. 2019

„Hrajeme si s Večerníčkem – Bob a Bobek“
Pokračování 6. ročníku projektu „Včelka Mája čte dětem“. Akce proběhne ve spolupráci s MŠ Volary. Seznámení s prostředím dětského oddělení, základní pojmy – kniha,

knihovna, zacházení s knihami, ukázky knih, čtení pohádek, výtvarná dílna.

■ 3. 10. 2019

„Volarské literární večery“ – Jan Lakosil
Jan Lakosil se dlouhodobě věnuje terénnímu průzkumu předválečného i poválečného opevnění a spolu s kolegy z KHV Brno se podílel na dokumentaci více než 7 000 objektů lehkého opevnění. Spoluautor řady publikací s tématem čs. opevnění, kniha Utajená obrana železné opony byla oceněna v roce 2008 výroční cenou Mladé fronty v kategorii naučná literatura. Spolupodílel se i na řadě článků o opevnění publikovaných v domácích i zahraničních časopisech.

Místo konání: Radniční sál od 19:00 hodin

■ 4. 10. 2019

**„Letem světem k sousedům“
– „Už jsem čtenář – Knižka pro prvňáčka“ 2019/2020.**

Akce proběhne ve spolupráci se žáky prvních tříd ZŠ Volary. Projekt na podporu čtenářské gramotnosti, jehož cílem je rozvoj čtenářských návyků žáků již od prvního ročníku školní docházky. V letošním roce se naše knihovna zapojí do tohoto projektu již po osmé. Návštěvy prvňáčků budou probíhat od října do konce května. Hravou a aktivní formou se děti během školního roku dozvědí, co je to knihovna, jak se v knihovně orientovat, jak

se stát čtenářem a základní pojmy – autor, ilustrátor. Žáci se seznámí také s tvorbou spisovatelů sousedních států, přečteme si ukázky z knih. Odměnou za úspěšné absolvování projektu je pro děti knížka pro prvňáčka, která jim bude předána v červnu při slavnostním pasování na čtenáře.

17. 10. 2019

**„Z hlubin oceánu na Azorské ostrovy“
s Tomášem Kúdelou**

Tomáš Kúdela vystudoval elektrotechniku a žije se jako technický manažer. Tři měsíce v roce však tráví brázděním moří a oceánů. Pro jachting a plavbu se nadchl před mnoha lety a již sedmnáctým rokem si plní svůj sen. S plavením začal v Chorvatsku a v současnosti je držitelem nejvyššího kapitánského oprávnění A, které mu povoluje velet jachtě pro oceánské plavby.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Rozhovor

Jan Lakosil

Má šumavskou hranici v malíčku, a to přestože pochází z Havlíčkova Brodu. Není u nás zas tolik lidí, kteří by o zabrání Sudet v roce 1938 věděli více. A to samé platí i o letech, které následovaly a na Šumavě rozhodně nudné nebyly. Ať již jde o období poválečné či po pádu železné opony.

Odkud pocházíte, jaké je vaše povolání a jak jste se dostal k historii druhé světové války a ochraně státní hranice?

Ve 14 letech jsem se začal velmi zajímat o československé předválečné lehké opevnění, které jsem po víkendech zkoumal v terénu a dokumentoval. Především mne zajímaly tzv. reaktivované linie opevnění na jižní a západní hranici republiky, kam spadá samozřejmě i Šumava. Ačkoliv pocházím z Havlíčkova Brodu, vybudoval jsem si k Šumavě tak trochu „nadstandardní“ vztah díky tomu, že se sem přestěhovala v polovině 90. let moje sestra, a získal jsem v Lenoře tak na mnoho let skvělé zázemí pro průzkumné výpravy.

V době studia na vysoké škole jsem začal navíc shánět a sbírat dobové fotografie opevnění, hlavně z pozůstalostí německých vojáků, kteří sem přišli v říjnu 1938. Postupně jsem pak dospěl k tomu, že jsem rozšířil svoji zájmovou sběratelskou oblast nejen na opevnění, ale také Šumavu jako takovou v roce 1938 – tedy především místopisné záběry, fotografie vojenských jednotek, techniky apod. V posledních pěti letech jsem se rovněž pustil do shromažďování a studia německých archivních dokumentů, které mi v mnoha případech velmi pomohly pochopit události a dění na druhé straně hranice. V případě Šumavy je velká výhoda v tom, že se dochovalo relativně velké množství jak fotografického, tak písemného materiálu k událostem z podzimu 1938.

Živím se jako projektant pozemních staveb v Praze, na „částečný úvazek“ jsem i tak trochu spisovatel, letos na podzim mi vyjde sedmnáctá kniha.

Volary se v roce 1918 bránily začlenění do nově vzniklého Československa, jak tedy přijaly začlenění do Říše o dvacet let později?

Volary příliš nevybočovaly z řady téměř ryze německých oblastí na Šumavě, které přijaly připojení k Německu s neskrytým nadšením. Je potřeba se uvědomit, že v soudním okrese Volary žilo v druhé polovině 30. let přibližně 7 500 obyvatel německé národnosti a 250 obyvatel hlásících se k české národnosti – většina z nich byli především čs. státní úředníci, kteří sem přišli po roce 1918. Při komunálních volbách v květnu 1938 dali místní Němci hlas Henleinově Sudetoněmecké straně (SdP), takže proněmecká orientace obyvatelstva zde byla jasná.

Předcházely připojení k Německu nějaké excesy?

Samozřejmě ani zde na Šumavě nebyla situace v září 1938 úplně ideální, ale ve srovnání např. s Českokrumlovskem nebo Železnorudskem zde byl relativní klid. Přepady jednotek Stráže obrany státu měly spíše symbolický charakter, sudetoněmecký Freikorps žádné větší akce na Volarsku nepodnikal. Zde je ovšem potřeba uvést, že se jednalo vlastně o klid před bouří. Německé vrchní velení mělo s oblastí Volarska zvláštní plány pro případ válečného nasazení Wehrmachtu proti ČSR, sudetoněmecký Freikorps zde měl bojové akce vlastně zakázané. Samozřejmě zvláštní kapitolou bylo řádění tzv. ordnerů (polovojenská organizace Henleinovy Sudetoněmecké strany), kteří především pak v září 1938 různými způsoby terorizovali české obyvatelstvo.

Jak silná byla obrana Volar před Mnichovem, jaké jednotky zde byly umístěny a byla zde nějaká trvalá posádka?

Šumavu považovalo čs. velení vždy za vedlejší „válčiště“, které bylo z jeho pohledu nevhodné pro vedení větších útočných akcí, a samozřejmě tomu odpovídala koncepce obrany. Ještě v roce 1937, kdy byly na Šumavě budovány první obranné linie lehkého opevnění, se počítalo s tím, že se oblast Volarska vyklidí bez boje. Změna koncepce přišla až v roce 1938, kdy bylo rozhodnuto o výstavbě nové obranné linie, která se v úseku mezi Lenorou a Záhvozdím opírala o tok řeky Vltavy jako přirozené protitankové i protipěchotní překážky. V létě 1938 byly postaveny první pevnůstky v Lenoře a na Soumarském Mostě, do konce září pak souvislá (i když stavebně nedokončená) linie od Kubovy Hutě až po Záhvozdí. Ve srovnání s obrannými liniemi např. na jižní Moravě nebo v severních Čechách byla volarská linie nepoměrně slabší. Jeden řídký sled pevnůstek doplněný v důležitých oblastech o druhé pásmo nepředstavoval rozhodně plnohodnotnou obrannou linii, kterou by bylo možno hájit dlouhodoběji. Jednu opravenou a vybavenou pevnůstkou

z roku 1938 si můžou návštěvníci prohlédnout v tábořišti na Soumarském Mostě.

Opevnění na Volarsku obsazovali příslušníci pěšího pluku 11, který měl trvalé posádky v Písku, Vimperku a Prachaticích. Pěší pluk 11 obsazoval velmi dlouhou obrannou linii na Šumavě, a z toho důvodu byl v průběhu léta 1938 početně posilován příslušníky pěšího 41 ze Slovenska. Po všeobecné mobilizaci na konci září 1938 byl do prostoru Volarska navíc přesunut pěší pluk 79, který vznikl jako tzv. B útvar jindřichohradeckého pěšího pluku 29. Vojáci z Jindřichohradce se zde ale příliš neohřáli, sotva sem dorazili, přišel Mnichov.

Jak vypadal odchod čs. vojska z Volar a okolí?

Šumava měla v obsazování čs. území po Mnichovu smutné prvenství v tom, že sem napochodovala německá armáda již 1. října 1938 v rámci obsazování tzv. I. okupační zóny. Němci tehdy obsadili území od státní hranice po tok řeky Vltavy mezi Bučinou a Frymburkem. Další den, 2. října, se pásmo záboru rozšířilo ještě hlouběji do vnitrozemí přibližně na čáru Srní – Volary – Český Krumlov. Československé jednotky nasazené v obranném úseku mezi Kubovou Hutí a Záhvozdím tak měly velmi málo času na vyklizení území. S vypětím všech sil se podařilo vyklidit pevnůstky opevnění a v nejnútnejší míře evakuovat čs. státní majetek a vozový park ČSD. První dva říjnové dny musely být pro naše vojáky dislokované na Volarsku velmi náročné a město bylo doslova přečpané vojskem – z obranné linie se stahovaly osádky pevnůstek, do toho přicházely z vnitrozemí jednotky záložního jindřichohradeckého pluku. Před příchodem německé armády se ale podařilo z Volar včas ustoupit všem čs. jednotkám.

Jak probíhal onen osudný den 2. října 1938?

Německá armáda vstoupila do Volar v pozdních odpoledních hodinách 2. října 1938. Jednalo se o jednotky pěšího pluku 61, který vstoupil o den dříve na čs. území v prostoru Strážného. V rámci obsazování šumavského území byly Volary vlastně největším městem, které Němci 2. října 1938 obsadili. Volarští se na příchod německé armády náležitě připravili – domy byly slavnostně vyzdobeny, byly vyvěšeny uvítací transparenty a obyvatelé stáli podél ulic s připraveným občerstvením pro německé vojáky. Německá armáda pojala příchod jednotek do města formou vojenské přehlídky, které se účastnil jak velitel 7. pěší divize generál Hartmann, tak velící generál VII. armádního sboru generál von Schobert.

Znáte nějaké zajímavé historky či události z té doby?

Ve vztahu k Volarsku mne napadá jedna zajímavost z října 1938. Po obsazení I. okupačního pásma na Šumavě probíhala

dočasná demarkační linie v blízkosti Volar. Demarkační linii střežily čs. i německé hlídky a prováděly kontrolu civilních osob, které chtěly tuto linii překročit. Zřejmě v souvislosti s kvapným ústupem čs. armády do vnitrozemí došlo k tomu, že týlové zásobovací služby nebyly v prvních říjnových dnech schopny zajistit dostatečné stravování pro jednotky nasazené na demarkační linii. K překvapení německých vojáků se tak první říjnový týden na jednom z německých strážních stanovišť objevila malá skupinka čs. vojáků, kteří požádali příslušníky Wehrmacht o jídlo. Nedostali nic, ale hlášení o této události hned putovalo na velitelství divize a sboru. Velící generál VII. armádního sboru pak vydal rozkaz, že v případě potřeby může Wehrmacht vydat stravu příslušníkům čs. armády, pokud to nebude na úkor zásobování vlastních jednotek a sudetoněmeckého obyvatelstva. Jeden z německých důstojníků se pak na základě tohoto rozkazu dostavil na čs. strážní stanoviště nedaleko Volar, kde čs. vojákům nabídl kavalírsky možnost teplého stravování z německých polních kuchyní nebo možnost volného vstupu do Volar, kde si mohli potřebné jídlo nakoupit. Tentokrát putovala hlášení o této nabídce k čs. velení, které ovšem německou nabídku striktně odmítlo

a podřízeným jednotkám zakázalo využívat této možnosti stravování.

Byl někdy ve Volarech v oněch letech na návštěvě nějaký vysoký německý politik?

Ve svém bádání jsem se zaměřil hlavně na události v říjnu 1938, které bezprostředně

souvisely s obsazením území v říjnu 1938. Nejvýznamnější osobou, která v tomto období navštívila Volary, byl zřejmě německý generálplukovník von Brauchitsch. Tehdy zastával funkci vrchního velitele německé pozemní armády. Von Brauchitsch navštívil Volary v rámci své inspekční cesty po Šumavě 14. října 1938. Nezdržel se zde dlouho, zhlédl pouze nastoupenou čestnou rotu horských myslivců a byli mu představeni

důstojníci jednotek dislokovaných ve Volarech. Podle plánu měl v 11:45 odjždět směr Prachatic, kde byla pro něj na Libínském Sedle připravena prohlídka uzávěry lehkého opevnění. Pokud bychom měli jmenovat nějakého vysokého německého politika, napadá mne generál Franz Ritter von Epp, který zastával v letech 1933–1945 funkci říšského místodržícího (Reichsstatthalter) v Bavorsku. K jeho 70. narozeninám ho Hitler jmenoval čestným velitelem pěšího pluku 61, jehož předání proběhlo slavnostně ve Vimperku 20. října 1938. Von Epp dorazil ve večerních hodinách 19. 10. do Lenory na velitelství VII. sboru, kde jej po večeri lenorské obyvatelstvo potěšilo pochodňovým průvodem a zpěvem lidových písní. Druhý den ráno pak von Epp spolu s von Schobertem odjeli přes Volary do Záhvodní na zkoušky objektů čs. opevnění. Následovala pak cesta do Prachatic (Lázní Sv. Markéty) a na Libín. V 14:30 vrátili oba zpět do Lenory a po krátkém občerstvení vyrazili do Vimperka, kde bylo již připraveno slavnostní předání na vimperském náměstí. Večer 20. 10. pak byla v turistickém domě v Lenoře uspořádána společná večeře velitelství VII. armádního sboru, které se von Epp opět účastnil. Z itineráře jeho cesty je zřejmé, že Volary musel projet, ale nebyl zde pro něj připraven žádný zvláštní program.

Váš bezpečný přístav Portus Prachatic

„Rozvodem jsem přišel o rodinu“, říká jedenáctiletý chlapec.

Česká republika se v poměru rozvodů ke sňatkům řadí na 12. místo ve světě, převyšuje tak i evropský průměr. Každoročně se rozvod dotýká vysokého počtu dětí (v r. 2017 to bylo 23 752 nezletilých dětí v ČR) a představuje pro ně vysokou míru ohrožení. Stejnou mírou trpí i děti z nesezdaných párů. Jak děti na tuto celoživotní událost reagují? Spektrum problémů a dopadů je velmi široké. Pro větší názornost uvádíme konkrétní příklad.

Do Krizového centra přivádí matka dva sourozence. Důvodem jejich návštěvy je velmi rychlý, nečekaný a bolestivý rozvod rodičů, na který oba reagují rozdílně. V rámci Krizového centra dostává každé z dětí svůj prostor formou několika samo-

statných setkání. Starší sestra je zklamaná z otce, který si našel novou partnerku a smutná z matky, která doma stále pláče. Svět jí přijde nespravedlivý. „Stávkuje“ ve škole, „stávkuje“ doma. Vše ji „vytáčí“, nejvíce pak mladší bratr, na kterého žárlí, protože se s tátou vídá. Její pocity jsou tak rozhozené a zároveň adekvátní k tomu, čím si prochází. Tátu potřebuje, ale bolí ji s ním být. Naopak mladší bratr navenek zjevně nic neprožívá. Je rád, že se s tátou může potkávat, i když to s sebou nese nedorozumění se starší sestrou. Chlapec vychází z oběma rodiči s vysokými nároky na sebe – za každou cenu chce doma udržet pohodovou atmosféru. V rodině zastává jakousi roli šaška, aby se matka

netrápila a sestra s ním opět komunikovala. Nechce za žádnou cenu přijít o zbytek rodiny.

Pocity bezmoci jsou pro děti velkým závažím a zkouškou. Každý z rodičů má své nároky, často rozdílné. A děti se v nich musí naučit chodit tak, aby vyhověly oběma rodičům, o které nechtějí přijít. Jeden chlapec mi řekl, že rozvodem přišel o rodinu, že od té doby je na vše sám...

Rozvod je poslední tečkou za rodinnými neshodami, avšak i ty děti prožívají. Jak? Tomu lze lépe porozumět na vernisáži **Rodičovský konflikt očima dětí**, kterou Krizové centrum pořádá 11. 10. 2019 od 17:00 v Národním domě v Prachaticích, kde bude součástí i dramatické zpracování a přednáška na toto téma.

KULTURNÍ PŘEHLED ŘÍJEN 2019

30. 9. – 6. 10. 2019

KNIHOVNA

TÝDEN KNIHOVEN

Týden plný knížek vyhlášený Svazem knihovníků a informačních pracovníků.

čtvrtek 3. 10. 2019, 19:00

RADNIČNÍ SÁL

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY: JAN LAKOSIL

Co se vlastně odehrálo ve Volarech v roce 1938 a nejen o tom. Autor knih Šumava 1938, Sudety 1938, Utajená obrana Šumavy, Šumava krásná i smrtící.
beseda, projekce, vstupné dobrovolné

neděle 6. 10. 2019, od 9:30

KOSTEL, MUZEUM

VOLARSKÉ POSVÍCENÍ

Mše svatá k výročí posvěcení kostela, komentovaná prohlídka kostela a věže, výstava historických ornátů a dalších liturgických předmětů, pečení tradičních volarských koláčů, ale i chleba či housek.

sobota 12. 10. 2019, od 9:00

NÁDRAŽÍ, MUZEUM, DDM

120 LET ŽELEZNICE VE VOLARECH

Výstava lokomotiv a mechanizace, jízda zvláštního motorového vlaku, jízdy historické ruční drážiny i historickým autobusem a další doprovodné akce.

sobota 12. 10. 2019, od 9:00

SRAZ PŘED DDM VOLARY

DRAKIÁDA NAD VOLARAMI

Přineste si draka, je přichystána tvořivá dílna, malování na obličeje a zahrajeme „Umí prase létat?“.

pondělí 14. 10. 2019, 17:00

DDM

DESKOHRÁTKY

Zahrajeme si známé i nové hry.

středa 16. 10. 2019, 19:00

KINO

RADŮŽA + KAPELA

Koncert zpěvačky, šansoniérky, písničkářky, harmonikářky a hudební skladatelky za doprovodu kapely.
koncert, vstupné 350 Kč

čtvrtek 17. 10. 2019, 18:00

RADNIČNÍ SÁL

Z HLUBIN OCEÁNU NA AZORSKÉ OSTROVY

Tomáš Kúdela se pro jachting a plavbu nadchl před mnoha lety a již sedmáctým rokem si plní svůj sen.
beseda, projekce, vstupné dobrovolné

čtvrtek 24. 10. 2019, 16:00

KINO

BUBU, BU!

Pohádkový příběh o zlém a chamtivém černokněžníkovi Ludvovi, který chce získat kouzelnou knihu, která by mu umožnila vládnout celému světu.
divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč

úterý 29. 10. 2019, 9:00

DDM

PLSTĚNÍ VLNY

Ovčí rouno jinak... na dotek měkké a hřejivé.
 Akce ve spolupráci s Jihočeskou hospodářskou komorou.

úterý 29. 10. 2019, 16:00

DDM

HALLOWEEN PÁRTY – SPANÍ V DOMEČKU

Přijďte v kostýmech, uděláme mejdan, opečeme si buřty a něco si vyrobíme.

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
 předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 25, Volary

Připravujeme:

sobota 9. 11. 2019, 20:00

KINO

JAROMÍR HRUŠKA

– NÁVRAT DO HOTELU BLACKOUT

Nekorektní fake fiction komedie o mužích, ženách a jejich životních aplikacích. Pokračování dnes již kultovní inscenace Šumavského ochotnického spolku.

pátek 29. 11. 2019, 17:00

RADNIČNÍ SÁL

BABOUČI

Nejstarší jihočeská dechovka zahraje k tanci i poslechu.

VOLARSKÉ LITERÁRNÍ VEČERY
JAN LAKOSIL

KINOVNA VOLARY
KIC
EVOLARY

3. ŘÍJNA 2019, 19:00, RADNICE

1690
2019

Volarské posvěcení

neděle 6. října 2019

9:30 KOSTEL

MŠE SVATÁ
K VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA

14:00 KOSTEL

KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA
KOSTELA S VÝSTUPEM NA VĚŽ
VYSTAVENÍ HISTORICKÝCH ORNÁTŮ
A DALŠÍCH LITURGICKÝCH PŘEDMĚTŮ

10:00 MUZEUM

PEČENÍ (NEJEN)
VOLARSKÝCH KOLÁČŮ

Divadelní spolek „PIKI“ Volyně uvádí pohádkový příběh Ondřeje Frencl

Hrají: Anželky, Aniška, Barbora, Kája, Kristýna, Kuba, Lucka, Martin
Režie: Marie Banáková / Světla, zvuk a grafika: Ondřej Frencl
Text sleduje: Marie Lahodná Admin stránek: Eliška Banáková

KINO VOLARY - 24. ŘÍJNA 2019 - 16:00

VSTUPNÉ 50 Kč

PŘEDPRODEJ V INFOCENTRU

Společenská rubrika

Naši oslavenci v měsíci říjnu 2019

Ludmila HAKLOVÁ
Věra TOUŠOVÁ
Ludmila ČÍŽKOVÁ
Marie ROKŮSKOVÁ
Eva MAŠKOVÁ
Miroslav SVOBODA
Květa MONDEKOVÁ

Rostislav KANTNER
Jaroslava FRÖMLOVÁ
Hana KŘÍŽOVÁ
Anna SEDLÁČKOVÁ
Božena HRYCHOVÁ
Emílie PAHORECKÁ

Výbor STP přeje všem oslavencům pevné zdraví,
hodně štěstí, životní pohodu a ještě mnoho let

Vzpomínáme

Dne 30. září 2019 uplynou
dva roky, kdy nás opustil
pan

František Hobizal.

Stále vzpomínají
děti a družka.

Dne 10. října uplyne
13 smutných let, kdy nás
opustila naše milovaná
paní

Drahomíra Tesařová.

S úctou a láskou vzpomíná
manžel s rodinou.

Dne 14. října 2019 uplynou dva roky,
kdy nás opustil
pan

František Žárovský.

S láskou vzpomíná manželka Olga
a synové František a Vladimír
s vnoučaty a rodinou.

*Vydal ses cestou,
již chodí každý sám,
jen dveře vzpomínek jsi nechal dokořán.*

*Díky Ti za to,
čím jsi nám v životě byl,
za každý den,
jenž jsi pro nás žil.*

Dne 12. 10. to bude 20 smutných let,
kdy nás navždy opustil
naš drahý a milovaný manžel, tatínek,
dědeček a pradědeček,
pan

František Pešl.

S láskou a úctou vzpomíná manželka,
děti, vnoučata a pravnoučata.

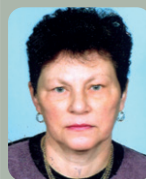

Poslední rozloučení

Děkujeme všem
přátelům a známým
za projevenou soustrast
a květinové dary
při posledním rozloučení
s paní

Evou Baníkovou.

dcera Eva s rodinou
a syn Jaroslav

Děkujeme všem přátelům,
známým a kamarádům za účast,
projevenou soustrast
a květinové dary
při posledním rozloučení
s panem

Františkem Böhmem.

manželka Anna
a děti s rodinou

**DARUJTE SVÉMU DÍTĚTI
ZÁŽITKY
NA CELÝ
ŽIVOT**

SKAUT
2. oddíl Boubín
Lenora - Volary

Kontakt: Lucie Wagnerová
tel: 739133072

facebook.com/OddilBoubinVolary

Přihlaste své dítě do
skautského oddílu Boubín
ve Volarech.

Pravidelné týdenní schůzky
každé úterý 16 - 17.30
v naší klubovně v budově
pečovatelského domu ve
Volarech.

Přijímáme kluky a holky od
první třídy ZŠ.

Malé postesknutí za letošní staročeskou konopickou

Volary jsou městem na Šumavě, kde nebylo nic moc průmyslu, ale vždy zde byl les a zemědělství. Pěstoval se tu již od pradávna hojně len a s tím i jeho zpracování a oslavy při dokončení sklizně, kdy se chasa radovala při staročeské konopické.

Jsme svaz volarských žen a po dva měsíce každý týden jsme se scházely, abychom ji nacvičily. Získaly jsme i čtyři muže, kteří nám pomohli s uskutečněním, za což jsme jim vděčné.

Zpívaly ji již naše prababičky, babičky a maminky. Tradice byla před čtyřiceti lety přerušena a opět obnovena. Letos bylo již

30. výročí od znovuzavedení. Věřte, že vše sladit tak, aby to klaplo, dává dosti úsilí.

Mrzí nás, že se naši volarští spoluobčané moc nezúčastňují a nedoprovází náš průvod.

Velký dík patří paní Janě Morongové za zapůjčení chalupy a sponzorský dar. Pekárně Choboda děkujeme za výborné koláčky a vstřícnost. Těší nás pochvala od turistů a návštěvníků Volar, kteří s námi došli až na sál. Vstupné na zábavu se nevybíralo, a přesto přišli jen skalní, kteří si rádi zazpívali a zatančili, za což jim patří dík. V průvodu s nevěstou a ženichem jsme společně zazpívali před domem starosty. Na sál však

nikdo ze zastupitelů nepřišel, což nás také mrzí. Scházíme se rády a snažíme se, aby se kulturní život ve Volarech rozvíjelo a obohatilo. Zároveň máme zájem na tom, aby se již zavedené tradice udržely i pro příští generace. Vadí nám, že se jen kritizuje, že se nic ve městě neděje, ale když se děje, tak se nejde koukat se za okny nebo na televizi. Tak trochu nám to bere chuť. Naše společné chvíle můžeme věnovat jiným aktivitám, ale věříme, že se naši spoluobčané probudí a nebudou jen kritizovat.

Svaz žen Volary

120 let železnice ve Volarech

Volary bývaly největším dřevěným městem střední Evropy. Rázovité roubené domy alpského typu a zvláštní nárudek, který se odlišoval i od ostatních šumavských Němců, se však před více jak stoletím staly zároveň i baštou pokroku a posléze dopravním uzlem. Z Volar dnes vedou tři železniční tratě do čtyř směrů.

Jako první pronikly na Šumavu tratě z Českých Budějovic do Želnavy a z Pasova do Freyungu (1892). O rok později zaměřily k horám vlaky ze Strakonice do Vimperka a z Čičenic do Prachatic (1893). Tyto dvě jihočeské lokálky záhy zaměřily k Volarům.

Jako první přijel do Volar vlak od Prachatic, 15. října 1899. Vzápětí 6. listopadu byl zahájen provoz i z Volar do Lenory.

Volarské nádraží mělo původně ležet severovýchodně od města, pod Rozvodím. Do věci se našťastí vložil volarský pedagog Wenzel Draxler (1861–1942). Ten propagoval železnici natolik zapáleně a erudovaně, že byl současníky zván „volarským ministrem železnic“. Vizionářsky prosadil prodloužení trati od Prachatic do roviny na jihozápadní konec města, aby do volarského nádraží bylo jednou možno vést napojení na další

tratě: vimperskou, želnavskou a v budoucnu i bavorskou.

A právě výročí 120 let od příjezdu prvního vlaku do Volar si připomeneme v sobotu 12. října ve volarské železniční stanici, kde Stifterův pošumavský železniční spolek z Vimperka společně s dopravcem

Neméně atraktivní budou i projížďky historickým autobusem z nádraží do centra, kde se zájemci mohou zajít podívat do muzea na výstavu o historii železnice nebo do domu dětí a mládeže, kde bude zpřístupněno klubové modelové kolejiště. Pozorný návštěvník na něm jistě najde mnoho volarských dominant. Historické autobusy odjíždějí vždy v celou hodinu od 9 do 17 hodin za symbolické jízdné 10 Kč.

Hlavním lákadlem železničního dne však jistě budou čtyři jízdy zvláštních historických parních vlaků z Volar do Lenory a zpět. Odjezdy z Volar jsou stanoveny na 9:30, 11:30, 13:30

a 15:30, příjezd zpět do Volar v 10:20, 12:20, 14:20 a 16:20. Zpáteční jízdné 40 Kč, zpáteční jízdné pro děti do 15 let nebo jednosměrné jízdné 20 Kč. Děti od 3 do 6 let 10 Kč. Děti do 3 let přepravíme zdarma, přeprava kočárků a psů je omezena do vyčerpání kapacity vlaku, kola není možné přepravit.

Věříme, že každý z návštěvníků oslav se pobaví i poučí.

Na shledanou 12. října na nádraží ve Volarech se těší členové SPŽS Vimperka.

GW Train Regio připravily železniční den. A na co se můžete těšit? Od 9:00 do 17:00 bude připravena výstava lokomotiv a mechanizace s možností prohlídky. Připravena je i jízda zvláštního motorového vlaku GWTR z Prachatic do Volar a zpět, chybět nebudou jízdy historické ruční drezíny, doprovodný kulturní program, prodej upomínkových předmětů či občerstvení. Pro děti bude připraveno v provozní budově depa promítání pohádek i jiná zpestření celého dne.

Ze školy

Školní rok 2019/2020 zahájen!

Po dvouměsíční přestávce se v prostorách školy setkali žáci, učitelé a ostatní zaměstnanci, rodiče a prarodiče. Optimisticky naladěné a pestré společenství pozdravili ředitel školy Petr Horálek, starosta Volar Vít Pavlík a paní místostarostka Jana Bártová.

Zvláštního přivítání se dostalo prvňáčkům. Devátáci jim vytvořili nad hlavami bránu, kterou nejmladší děti symbolicky vstoupily do našich řad.

Dalším silným momentem byl závěrečný zpěv školní hymny, kterou se stala před pár lety Beethovenova Óda na radost s textem Zdeňka Svěráka.

Óda na radost

Slunce září, řeka teče od pramene dál a dál,
zůstaň chvíli stát, člověče, jako by se zázrak stal.
Každé ráno, každé ráno, schází se rosa s růžemi,
prý nám bylo shůry dáno toto krásné území.

Kývají se žitné klasy, zraje chléb náš vezdejší,
zem si asi češe vlasy, bude ještě krásnější.
Jsou tu bližní ze strany jižní, jsou tu bližní ze všech stran.
Žádný neumírá žízni, je tu s námi vína džbán.

Radování, radování, vybralo si správný čas,
ještě hrana nevyzvání, ještě hoří láska v nás.
Všechny rány jsou ovázané, trápení s sebou vítz vzal,
na nebi se duha sklání, to se na nás Bůh usmál.

J. Fistrová, , foto J. Pulkrábek

Předání certifikátů Cambridge English 2019

I v loňském školním roce završili někteří žáci školy studium angličtiny – nad rámec svých povinností – složením závěrečné zkoušky YLE tests (Starters, Movers, Flyers) Cambridge English. Při příležitosti slavnostního zahájení školního roku 2019/20 jim certifikáty před očima celé školy předaly Mgr. K. Švejsová, V. Kuboňová, které ještě spolu s kolegyní V. Kuncovou žáky na zkoušky v průběhu školního roku připravovaly.

Vedoucí British Council v Českých Budějovicích dr. Šámalíková opakovaně oceňuje výbornou připravenost našich žáků a z toho vyplývající nejvyšší bodová hodnocení testů. Děti u zkoušky prokazují znalost slovní zásoby a gramatických pravidel (writing + reading), schopnost porozumět neznámému poslechu (listening) a dovednost vyjádřit se v samostatném mluvním projevu na dané téma (speaking). Žáci nejvyšších ročníků se mohou

přihlásit ke zkouškám KET for Schools (A2). Vysoký počet žáků přihlášených k závěrečným zkouškám zařadil naši školu do zvýhodněného programu a každoročně jsou zástupci z řad „angličtinářů“ zvaní na Britské velvyslanectví v Praze, kde se pravidelně v září koná setkání s velvyslancem a zástupci podobně aktivních škol včetně jazykových a středních.

J. Fistrová, , foto J. Pulkrábek

Ředitel ZŠ Volary oznamuje, že v souladu s § 24, odst. 2., zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vyhláší pro žáky z provozních důvodů období od 14. do 18. října 2019 dny ředitelského volna.

Podzimní pozdrav ze školky

Stejně tak jako žákům základní školy, začal školní rok i nám. V letošním roce jsou mateřské školky naplněny a přihlášených dětí je celkem 144. Starat se o ně bude celkem dvanáct kvalifikovaných učitelek, dvě asistentky pedagoga a samozřejmě i ostatní provozní personál. Další děti budou přijímány do školky pouze v případě uvolnění místa. Po celý školní rok nás bude provázet Školní vzdělávací program pro předškolní vzdělávání s názvem „Pohádkový svět a my“ a samozřejmě doplňkové plány naší mateřské školy.

První dny se nejmladší děti těžce potýkaly s odloučením od svých rodičů a paní učitelky utíraly slzičky. Postupně se nám povedlo mrňousky zapojovat do běžných činností. Slzy vystřídaly úsměvy a rozzářená očička.

Předškoláci se začali pilně připravovat na vstup do školy hned od prvních dnů a my doufáme, že jim píle vydrží až do konce školního roku.

V září jsme dětem připravili kouzelnické představení Dua Jaking, které nás v loňském roce navštívilo poprvé a jejich vystoupení nás všechny mile překvapilo. Předškoláci byli v DDM na výukovém programu s dopravní tematikou a tradiční zářijovou akcí je také návštěva našeho volarského muzea.

Fotografie z našich akcí můžete shlédnout na webových stránkách mateřské školy www.msvolary.cz.

Ráda bych dětem popřála spokojené a veselé dny ve školce a svému nepostradatelnému kolektivu klidný školní rok.

*Michaela Dědičová,
ředitelka MŠ Volary*

Léto 2019 volarským Domečkem...

Hurá na tábory... tím končí školní rok v Domečku. A dokončujeme na něj přípravu. My jsme letos o prázdninách vyrazili na tři tábory, dva byly v Nové Peči u Lipna a jeden ve Větrní v kempu Viking.

Na Lipně byl nedrůvce tábor pro rodiče s dětmi – **TramtárYe „Co se děje pod hladinou“**, který je tradičně na začátku letních prázdnin. Potkávali se zde kosatky, rejnoci, želvy, medúzy, sasanky, tučňáci, chobotnice a další mořští živočichové. Všichni se zúčastnili „Letní potápěčské školy“. A byli

pokřtěni vládcem všech vod, Neptunem.

U Vikinga ve Větrní koncem července pluli po Vltavě naši Raftáci „**Dycky Raftáci**“. Tábor pro starší děti, plavce. Tábor, kde je spousta legrace na vodě, ve vodě a někdy i pod vodou, také v kempu a kolem Vltavy. Raft a Vltava od Vyššího Brodu po Český Krumlov pro kluky a holky z Domečku patří k sobě.

A konec srpna patřil táboru **Pohodák – „Piráti z Karibiku“**, kde jsme se vrátili zpátky do Nové Pece. Černá perla a její lodní

posádka nás vzala do říše fantazie a pirátů. Jack Sparow s dětmi zachraňoval svět před apokalypsou, děti společnými silami propouvaly vlnami všech oceánů a moří.

Děkujeme všem rodičům za důvěru, s kterou děti na tábory posílají, a všem kamarádům, kteří nám na tábořích pomáhají – starají se o děti v týmech, na lodích a také v noci.

Děkujeme Matěji, Sašo, Hanko, Terezo, Bodo, Ládo, Milo, Vojto, Milčo, Petře, Marcelo, Adame, Lucko, Mišo, Adél, Katko, Alčo, Lenko.

Vyhodnocení léta ve Volarech

Léto, alespoň to klimatologické, skončilo s posledním srpnovým dnem. Je tedy opět správný čas léto vyhodnotit. To letošní bylo v jednom ohledu rekordní...

Abychom mohli objektivně zhodnotit léto 2019, poslouží nám k tomu data z meteostanice umístěné ve Volarech v Tolarově ulici, kde je k dispozici teplotní řada za posledních 13 let, u srážek jde o 11 let měření, u slunečního svitu pak 10 let.

Teplota vzduchu a statistika letních a tropických dnů

Jako první zhodnotíme průměrnou teplotu od 1. června do 31. srpna. Léto 2019 přineslo průměrnou teplotu 17,4 °C. V porovnání s průměrem za posledních 13 let jde tedy ve Volarech o vůbec nejteplejší léto od roku 2007, překonáno bylo dosud rekordní léto roku 2015, a to o 0,3 °C. I přesto, že se ve Volarech měří teprve 13 let, lze konstatovat, že takto teplé léto ve Volarech ani největší pamětníci nepamatují.

Letos byl z letních měsíců nejchladnější srpen (16,4 °C), následoval červenec (17,1 °C) a nejteplejší byl červen (18,7 °C). V období od 1. června do 31. srpna bylo ve Volarech 37 dní s teplotou nad 25 °C, jde o třetí nejvyšší počet za 13 let měření, průměr přitom činí 28 dní. Tropických dnů, kdy maximální teplota překročí 30 °C, bylo letos 9 (loni 7), průměrně je ve Volarech 6 tropických dnů (pozn. tropický den je statisticky zároveň i letním dnem). Teplotní maximum léta 2019 má hodnotu 32,8 °C (naměřeno 26. června), hodnota nijak nevybočovala z průměru let předchozích, rekordní teplota z července roku 2013 s hodnotou 34,1 °C v ohrožení nebyla. Nejnížší teplota (3,4 °C) za klimatologické léto byla v centru města naměřena 10. července a 15. srpna.

Sluneční svit

V letošním létě bylo slunečních paprsků opět dostatečné množství, sluneční svit dosáhl 756 hodin, což je zhruba o 60 hodin více než průměr za poslední roky. Nejslunečnější byl červen s 305 hodinami slunečního svitu, následoval červenec s 243 hodinami, nejméně slunečních paprsků přinesl srpen, a to 208 hodin.

Srážkové úhrny

Za tři letní měsíce spadlo celkem 261 litrů vody na každý čtverečný metr – šlo o čtvrté nejsušší léto (po letech 2015, 2017 a 2018). Srážky byly, stejně jako v předchozích letech, rozloženy dost nerovnoměrně. Delší suché období střídaly intenzivní a krátkodobé srážky. Nejméně srážek spadlo v červenci (59 mm), následoval červen (87 mm), nejdeštivější byl srpen (115 mm). U srážek se hodnotí i počet dní, kdy spadne alespoň 1 litr vody (1 mm)/m² za den. Letos bylo takových dní 28. Dní s denními úhrny nad 10 mm bylo letos v létě devět, po třech v každém měsíci. Vůbec nejdeštivějším dnem celého léta byla sobota 3. srpna, kdy spadlo 41 mm srážek.

Letošní léto tak bylo ve Volarech, co se týče v porovnání s lety 2007–2018, teplotně nadprůměrné a srážkově podprůměrné.

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Volarští fotbalisti zahájili novou sezónu v pěti liniích

V letošním roce je volarský Tatran zastoupen hned v pěti soutěžích, když vedle dospělých nasadil jak mladší a starší přípravku, tak obě věkové kategorie žáků. Soutěž mužů je v podzimní části rozdělena do dvou skupin, z nichž do jarního finále po systému hry „doma-venku“ postoupí z každé po čtyřech týmech.

První tým dospělých hraje ve skupině B, která je jednou ze dvou skupin letošního ročníku soutěže. Hraje se systém podzim, kde se sedm účastníků střetne ve stylu „doma-venku“, a poté vznikne tabulka. První čtyři ze skupiny A i B vytvoří finálovou skupinu pro jarní část, která bude hrát o postup do vyšší soutěže. Zbylé týmy vytvoří skupinu o umístění, kde se soutěž odehraje vesměs z povinnosti, neboť se nesestupuje a na pořadí již nebude mít žádný vliv.

V době psaní těchto řádek měl Tatran za sebou pět kol a byl těsně za třetinou soutěže.

V tabulce držel čtvrté místo zaručující lepší společnost.

Výsledky Tatrana: Šumavské Hoštice 2:3, Hraničář Borová Lada 5:2, SK Vacov B 1:8, SK Čkyně 8:2 a ve Zdíkové výhra 4:3.

Žáci mladší i starší hrají klasický model podzim-jaro. Mladší v prvních utkáních podlehl Vimperku B 2:3 a porazili spojený tým Lažiště-Husinec 7:2.

Starší žáci hráli ve Stachách za tři body po výhře 5:1, v druhém utkání vyhráli doma se Čkyní 7:1.

Přípravky: starší Čkyně-Tatran Volary 2:9, zajímavá je výhra s Prachatickou rezervou v podobě výsledku 13:6.

Mladší příprava porazila Strunkovice 17:5, ve Vimperku naši benjamínci zvítězili 15:7.

Počasí ve Volarech – srpen 2019

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	16,4 °C	
minimální teplota	3,4 °C	15. 8.
maximální teplota	28,7 °C	18. 8.
úhrn srážek	115 mm	
maximální náraz větru	13,1 m/s	7. 8.
sluneční svit	208 hodin	
letní den (max 25,0 °C a více)	11x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

průměrná teplota	15,2 °C	
minimální teplota	1,8 °C	15. 8.
přízemní minimální teplota	1,1 °C	15. 8.
maximální teplota	27,8 °C	18. 8.
úhrn srážek	105 mm	
maximální náraz větru	14,5 m/s	11. 8.
letní den (max 25,0 °C a více)	10x	

Volary, Mlýnská ul., 755 metrů n. m.

průměrná teplota	14,9 °C	
minimální teplota	2,0 °C	15. 8.
maximální teplota	28,2 °C	18. 8.
letní den (max 25,0 °C a více)	13x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

průměrná teplota	14,8 °C	
minimální teplota	0,0 °C	15. 8.
přízemní minimální teplota	-1,1 °C	15. 8.
maximální teplota	28,1 °C	18. 8.
letní den (max 25,0 °C a více)	11x	

Zápasy Tatrana Volary mužů doma:

6. 10. od 16:00 Tatran – Borová Lada
26. 10. od 14:30 Tatran – Sokol Zdíkov
9. 11. od 14:00 Tatran – Horní Vltavice

Mladší žáci: Zleva stojí Vojtěch Harvalík, Adam Iliev, Patrik Smažik, Zdeněk Šnelcer, Maxim Naumov, klečící jsou: zleva David Vu, Roman Kučera, Štěpánka Honnerová, Veronika Honnerová a gólman David Hanuš.

DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ BEZPEČNOST OBČANŮ 2019 - VOLARY

Jelikož není vedení města lhostejná problematika bezpečnosti v našem městě, připravili jsme pro své občany anonymní dotazníkové šetření. Prostřednictvím Volarského zpravodaje je tento dotazník distribuován do každé domácnosti. Abychom mohli lépe zmapovat tuto problematiku, bude potřeba nashromáždit co nejvíce podnětů od Vás. Proto bychom Vás chtěli požádat o vyplnění přiloženého dotazníku. Ten pak bude možné vkládat, nejpozději do 31. 10. 2019, do schránky, která je umístěna na podatelně MěÚ ve Volarech, nebo do schránky umístěné v Informačním centru. Podklady od Vás získané budou dále sloužit k vytvoření Analýzy bezpečnostní situace v našem městě, která bude přílohou pro žádost o dotaci na projekt Asistent prevence kriminality.

1. Cítíte se ve Volarech bezpečně? Pokud ne, proč?

- a) určitě ano – přejděte na otázku č. 3
- b) spíše ano – přejděte na otázku č. 3
- c) spíše ne
- d) určitě ne
- e) nevím/bez odpovědi – přejděte na otázku č. 3

2. Kterou část nebo místo ve Volarech požadujete za opravdu nebezpečné a proč?

Místo a příčinu nebezpečí vypište:

3. Co považujete ve Volarech za největší bezpečnostní problém? (max. 3 odpovědi)

- a) krádeže aut
- b) vloupání do aut
- c) krádeže a vloupání v domech a bytech
- d) loupežné a násilné trestné činy (např. přepadení)
- e) problémy spojené s užíváním drog
- f) žebrání nebo obtěžování
- g) vandalismus a drobná pouliční kriminalita
- h) veřejné pohoršení nebo znečišťování veřejného prostranství
- i) rušení veřejného pořádku
- j) dopravní bezpečnost
- k) jiné (vypište)
- l) nevím/bez odpovědi

Dotazník

4. Stal/a jste se někdy Vy nebo někdo z Vašich blízkých ve Volarech obětí protiprávního jednání? Kterého?

- a) ne
 - b) ano (zaškrtněte)
 - krádeže
 - loupežného přepadení
 - jiného násilného trestného činu (např. fyzické napadení)
 - vandalismus
 - porušování pravidel silničního provozu
 - jiné (vypište)
-

c) nevím/bez odpovědi

5. Myslíte si, že samospráva společně s policií řeší dostatečně problémy vandalismu a kriminality?

- a) ano
- b) ne, neřeší, je jí to jedno
- c) nevím

6. V čem by se podle Vašeho názoru mohla zlepšit práce veřejných institucí (samosprávy a policie) v oblasti bezpečnosti ve Volarech? (Zaškrtněte jednu nebo více odpovědí.)

- a) více policistů na pochůzkách v ulicích
 - b) zvýšit informovanost o práci policie a bezp. problémech
 - c) důsledná a nezaujatá kontrola (osob, objektů apod.)
 - d) více kontrol v dopravě
 - e) tvorba místních vyhlášek regulujících problematiku jevy
 - f) setkávání policie a samosprávy s občany
 - g) poradenství při dluzích
 - h) poradenství v oblasti zajištění osobní bezpečnosti
 - i) jiné (vypište)
-

j) nevím/bez odpovědi

7. Uvítali byste pokrytí města kamerovým systémem? Pokud ano, v kterých místech by dle Vašeho názoru měly být kamery nainstalovány?

- a) ano (vypište místa)
-
-

- b) ne
- c) nevím

Zánik dřevěného města

Úvodem tohoto článku musím poděkovat pánům Pulkrábkovi a Kozákovi za jejich komentované prohlídky města, na kterých se nám snaží přiblížit staré Volary. V současné době nás, pamětníků, žije zde již skutečně málo a je třeba, aby o městě, v kterém žijeme, i ti ostatní něco věděli.

Když se začteme do starých dokumentů, zjistíme, že ve Volarech bylo kdysi na 260 roubených a poloroubených domů. Ještě před „nedávnem“ byly Volary nazývány městem s největším počtem dřevěných staveb na jednom místě ve střední Evropě. Nic z toho již ale neplatí. Nejenže si zde zařídil několikrát „červený kohout“, dvakrát dokonce velmi krutě. V roce 1679 „spolykal“ 45 domů a v roce 1863 dokonce 59 včetně fary a školy. Z kostela toho také mnoho nezůstalo. A aby toho nebylo málo, přišlo dlouhé válečné období, kdy na opravy scházela silná chlapecká ruka, protože mužská populace byla povolána k obraně říše a ve městě zůstali jen starci, ženy, děti a nemocní – neschopní práce. Kdo je vlastníkem i sebe-menšího domu, zvláště stavby ze dřeva, ví, co jeho údržba obnáší. Když vážne údržba, objekt pomalu chátrá, až dochátrá. A tak „zub času“ se pomstil i volarským stavbám. Převážně to odnesly roubenky a poloroubenky.

Aby bylo dílo dokonáno – válka skončila – a poválečné období už těmto stavbám vůbec nepřálo. Noví osídlenci o ně zájem neměli a městu na jejich údržbu peníze nezbývaly, takže vesele chátraly. Na jejich záchranu se sice od roku 1947 scházela komise za komisi a padlo mnoho návrhů, jak tento problém vyřešit, ovšem přes všechnu snahu se velké množství staveb nepodařilo zachránit.

Pro zajímavost uvedu výpis z jednoho zápisu Státního památkového úřadu v Praze (č. j. 7173):

„Roku 1930 oznamuje městský úřad (č. j. 5307-30), že mnohé staré domy nelze již udržeti, protože jsou od základu zachváceny

hnilobou od zemní vlhkosti. Litujeme, že každého roku ten či onen starý dům býti musí z celé skupiny vytržen a nahrazen cihelnou novostavbou. Žádá státní památkový úřad o vytvoření vkusného „slohu“ pro volarské náhradní novostavby, protože sám nemá stavebního úřadu a technických sil.“

Roku 1933 žádá 70 podepsaných místních občanů o umožnění získání levného dřeva na opravu domů. Dovolávají se starého privilegia 222 vlastníků, podle kterého měli až do roku 1918 právo na bezplatný odběr palivového a stavebního dřeva. Uvádějí, že domy propadají červotoči a hnilobě (č. j. 2394 – 33).

Z těchto údajů je patrné, v jakém stavu už tehdy domy byly.

Zápis pokračuje roky 1947–1949 konstatacím stavu domů v této době na základě vyjádření ing. Ivo Beneše, konzervátora pro státní a památkovou péči v okrese vimperském a prachatickém (zápis z 5. 10. 1949):

„Podle nyní předloženého zápisu jde o 74 domů, z nichž 19 je již zbořeno, 23 k zboření určeno – a všechny ostatní jsou ohroženy. Obydleno je jen 15. Zbývá tedy 17 domů neobydlených, zatím k zbourání neurčených.“

Podle zápisu z 12. 2. 1947 měly Volary před rokem 1938 více než 4 000 pevně usídlených obyvatel. Nyní po osídlení mají jich jen 2 200. Všichni přišli z prostředí zcela jiného, nevyrostli z této půdy a nemají zájmu na pozůstalosti vyobcovaných předchůdců, protož jim je na obtíž a pokud jim má způsobiti břemena, podle jejich mínění zbytečná.

Skutečnost je tedy taková:

1. Opuštěné, po pátý rok neudržované a přírodními vlivy a úmyslně ničené domy nebude vůbec již možné osídliti.

2. Zákroky u MNV jsou marné, nemají-li místní činitelé a občané ani hmotný ani kulturní zájem na zachování starých Volar a není-li – jak z průběhu jednání o věci je zjevné – žádného činitele ani žádné instituce, která by chtěla nebo mohla cele převzít péči o záchranu ohroženého města a úhradu příslušných výdajů.

3. Nynější rozdělení podle přiloženého zápisu není ovšem konečné. Protože destrukce bude pokračovat, budou každoročně přibývat nové, ke zbourání zralé, nebo alespoň jako takové označené, domovní objekty.

Je tedy konečný zánik starých Volar neodvratný.“

(V Praze 5. listopadu 1949 – Janoušek v.r.)

Následovaly další zápisy, protokoly, ale téměř nic z toho co bylo navrhováno, doporučeno nebo dohodnuto, nemohlo být respektováno, protože stav těch uváděných domů byl skutečně velice špatný. Poslední věta zápisu byla pravdivá.

Jak domy, hlavně na Weigeru, v roce 1948 vypadaly, zaznamenala na film parta mladých turistů, která Volary navštívila. Kdo ten film měl možnost vidět, jistě bude souhlasit s tím, že se už o záchraně nedalo vůbec mluvit.

Jaroslava Krejsová

Pověst z Volarska

O zasvěcení volarského kostela (Volary)

To vám jednou stavěli ve Volarech kostel. Ne že by tu doposavad žádný neměli, ale ten dřevěný už byl pomalu pro ostudu a soumarů tu každý měsíc prošlo na tisíce. Starý tedy zbořili, navozili kámen, a protože se Volaráci uměli k práci vždy postavit čelem, stál ten nový ještě před adventem. Kostel stojí, ve zvonici se houpe umíráček ze staré zvonice, a i oltářní obraz je již objednan. Zbývalo práce jen tak do jara a všichni se těšili, jak Velikonoce oslaví v novém. O tom, komu bude kostel zasvěcen, měli ve Volarech všichni dávno jasno. V žádném volarském stavení totiž nechyběl obrázek sv. Linharta, jehož si za svého patrona vybrali chovatelé dobytka, pastýři a všichni, kteří se motali kolem toho. A těch tu pod majestátným Schreinerem žilo nejvíce. Přišel svátek sv. Linharta a kostelník ze samé radosti vylezl na věž, že vzdá poctu světcu pod šumavskými kopci nejoblíbenějšímu. Zatahal za provaz, rozhoupal zvon a nic. Ani tukuť. Vyšplhal tedy do zvonového patra a železným srdcem zběsile tloukl do stěny zvonu. Ale ten jako by byl ze dřeva. Dobrých sto let sloužil umíráček ve staré zvonici a teď najednou tohle? A zrovna na svatého Linharta. Kostelník pelášil na faru, zbucuje faráře a už tahají za provaz oba. A zas nic. No, co vám budu povídat, do večera se ve věži vystříдалo snad celé městečko. Každý si potáhl za provaz, zakroutil nevěřicně hlavou a dumal, co zlého ten neobvyklý jev přinese. Když je toho na Volaráka

moc, jde si dát raději šlofika. Však nemá cenu zmatkovat a vymýšlet psí kusy. A ráno přeci moudřejší večera. Ono se to většinou všechno nějak tak samo urovná. Jenže když už to tak dělali třetí týden a zvon stále mlčel jak dřevěná bába, měli všichni pořádně nahnáno.

O ničem jiném se po okolí nemluvilo a ve Volarech už přemýšleli, že budou muset ten svůj kostelík asi zas pěkně zbořit. Co chvíli se každý podíval k té němé věži a kde kdo se z toho smutného pohledu rozbrečel. Začal advent a truhláři brali míru na lavice, když se znenadání nad městem rozletěl hlas zvonu. Kostelník se právě cpal pohankovou kaší a jak uslyšel zvonění, zůstal s pusou otevřenou, lžici na půl cesty k hubě. Zvonice zamčená, klíč má jen on a zvon, do kterého již tři týdny den co den buší, si zničehonic, jen tak pro slávu Boží či co, začne vyzvánět. Nechal kaši kaši, hodil přes sebe kabát a běží ke kostelu. Tam už je srocní davu. Všichni jásají, vyhazují čepice, objímají se a tancují kolem věže. No, takovou slávu tu nezažili ani při královské korunovaci. A tak i kostelník přestal přemýšlet nad tím, že za provaz zvonu nejspíš tahají andělé a začal jásat s ostatními. A protože byl ten den akorát svátek svaté Kateřiny, pochopili Volaráci, že nebesa o zasvěcení kostela rozhodla po svém. Co na tom, že námořníka či dokonce učence, nad kterými svatá Kateřina drží ochrannou ruku, tu žádné nikdy neměli a jen tak asi mít nebudou.

jp

Interpelace poslance A. Jobsta ministroví vnitra o nenáležitém jednání státního policejního úřadu ve Volarech.

Dne 31. ledna 1938 provedl u paní Gusty Blöchlové ve Volarech přednosta volarské státní policejní expositury Dr. Bycan, se 4 tajnými policisty a 3 četníky s nasazeným bodlem domovní prohlídku. Dvašedesátiletá matka paní Blöchlové se tak ulekla této policejní pohotovosti, která se dostavila do bytu, že dostala srdeční křeče a zhroutila se. Paní Blöchlová chtěla zavolat lékaře, ale státní policie jí v tom zabránila. Teprve s pomocí sousedů se podařilo povolati pana Dr. Sterze, který chtěl také vyšetřit tuto stařenu. Ale vyšetření zamezila státní policie tím, že se jeden policista postavil přede dveře sousedního pokoje s odůvodněním, že musí být přítomen při vyšetření. Dr. Sterz potom odmítl provést vyšetření, poněvadž v přítomnosti muže nesmí prý vyšetřovati ženu. Jednání státních policejních orgánů nejen odporuje všem zásadám slušnosti a lidskosti, nýbrž přičí se i předpisům, podle kterých jest povinností policejních orgánů zdvořile se chovati ke státním občanům.

Interpelanti táž se tedy pana ministra:

1. Jest pan ministr ochoten dáti vytýkanou věc vyšetřiti?
2. Jest pan ministr ochoten dáti zavést kárné řízení proti těmto členům volarské státní policejní expositury?

V Praze dne 26. února 1938.

Nalezeno v archivu

Č. p. 391 Lokomotivní depo

Lokomotivní depo, výtopna, topírna, hajc (z německého heizen = topit), ale také strojová stanice či depo kolejových vozidel – ano, tolik názvů nesl objekt na samém

konci volarské železniční stanice, který byl postaven zároveň s ní roku 1899. Vedle hrázděné haly pro parní lokomotivy s vodárenskou věží patřila k depu též budova

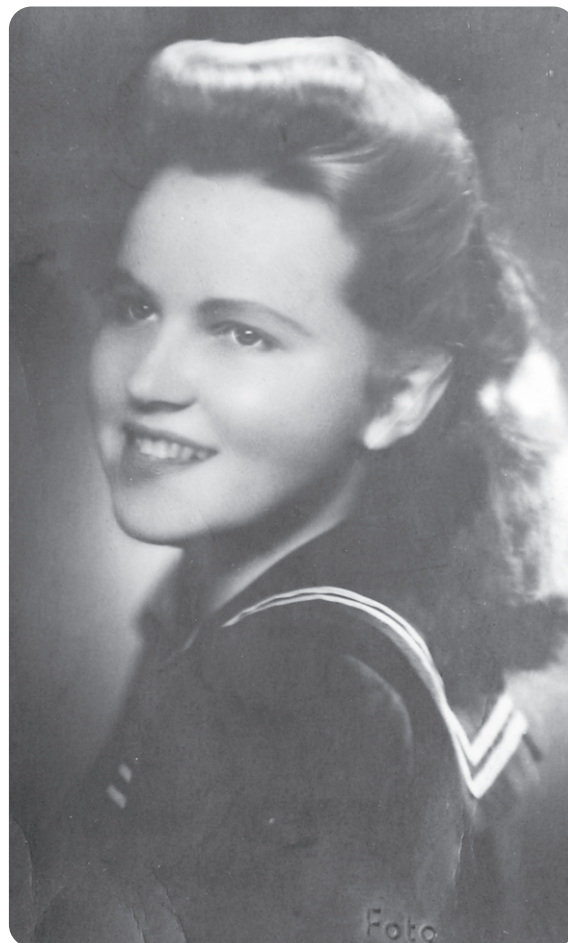
s kanceláří strojmistra, nocležnou, olejárnou a „fircimrou“, čili šatnami strojvůdců. K technickému vybavení areálu náležel také vodní jeřáb, zauhlovací jeřáb, popelová jáma i vlastní kolejiště depa. V roce 1928 přibyla garážovací budova pro motorové vozy a čerpací stanice na palivo dynalkol. V areálu depa byl už před válkou zřízen i tenisový kurt. Později sem pak byla dovezena a složena, leč nakonec neinstalována, i točna pro parní lokomotivy. Původní kancelářská budova depa byla přístavbou na straně k městu zvětšena na dvojnásobek (viz foto). Depo bylo rozkročeno mezi železniční stanicí a Luční ulicí; kancelářská budova dostala vlastní číslo popisné až po roce 2000.

Po převzetí osobní dopravy na Šumavě firmou GWTR v prosinci 2017 přešlo do jejího vlastnictví z majetku Českých drah následně i volarské depo. Hala i budova byly nedávno celkově modernizovány a zatepleny, místo kurtu vzniklo parkoviště. Hala získala nepřehlédnutelný modrý kabát, byť vlaky v ní opravované jezdí v zeleno-oranžových barvách. rk

Osobnost Volarska

Věra Kistlerová

Narodila se ve Volarech 23. března 1929 v rodině železničního zřízence a švadleny pod dívčím jménem Polenová. Dětství prožila v Plzni, kde od r. 1940 navštěvovala měšťanskou školu, roku 1944 se s rodiči přestěhovala do Volyně na Šumavě. Provádala se za vojína americké armády Thomase C. Kistlera a od roku 1947 žila v Darlingtonu (Jižní Karolína). V letech 1964–68 studovala hudební vědu na Coker College v Hartsville, kde získala v roce 1969 titul BA. V letech 1969–73 pokračovala ve studiu na Univerzitě Jižní Karolíny v Columbii, kde získala titul MA. Další studium na této univerzitě 1984–87 zakončila doktorskou prací věnovanou Bohuslavu Martinů. Kromě práce v manželově firmě působila jako soukromá učitelka klavírní hry, vyučovala hudební teorii a sborový zpěv na středních školách, věnovala se též skladbě. 1987 byla zaměstnána na Allen University v Columbii. Je autorkou řady komorních i sborových skladeb na slova známých básníků (Robert Frost, Reiner Marie Rilke), často zhudebňovala vlastní texty a aranžovala české národní písně. Literatuře se Kistlerová začala věnovat na počátku 70. let. Povídkami, později knižně otištěnými v souboru Ptáci jednoho peří, přispívala do časopisů vycházejících v Jižní Karolině – Sandlapper Magazine (1979) a State Magazine (1985). Roku 1971 se zúčastnila jubilejní antologie k 300. výročí založení státu Jižní Karolína. V Československu publikovala své prózy v polovině 80. let v časopisech Vlasta a Kmen. Za knihu povídek Hlučné fialky jí byla 1983 udělena výroční cena nakladatelství Melantrich. Hlučné fialky líčí s jemným humorem, sebeironií i s laskavým soucitem osudy válečných nevěst, jejichž představy o budoucím domově i životním partnerovi narážejí na prozaickou realitu, vypráví o ženách, které se odcizily své staré vlasti, aniž by v novém prostředí ztratily stigma cizinky. Sladké putování zase vykresluje vykořeněnost přistěhovalce i člověka, odmítajícího se přizpůsobit jižanským konvencím a konzumnímu stylu života. Na expresivně podaných osudech jeho hrdinů se pokouší o barvitou fresku barbarsky vášnivého a živočišného prostředí jižanského maloměsta v počátcích rasové integrace školství. Extrémnost a brutalita prostředí přispívající ke generačnímu odcizení se staly hlavními tématy povídek sbírky Ptáci jednoho peří. Bibliografie: Hlučné fialky (1982), Sladké putování (1985), Ptáci jednoho peří (1986). V USA užívala jméno Vera P. Kistler. Zemřela 3. dubna 2006 v Darlingtonu v Jižní Karolině.

Volarské záhady

Posvícení

V neděli 6. října se ve Volarech slaví posvícení. Tedy připomínka dne, kdy byl kostel vysvěcen. Ale který? Bylo jich několik a mnohokrátě měnil podobu.

Původní kostel byl zřejmě dřevěný, ale kdy byl postaven lze jen odhadovat.

Volary vznikly nejpozději v první polovině 14. století, první písemný doklad je z roku 1359. V samém počátku byly přifařeny ke Zbytinám. Tam již byl kostel zasvěcený sv. Kateřině, což byla patronka Karla IV. V roce 1373 byla v Prachaticích založena nejstarší městská kniha. A založil ji „Johannes plebanus de Wallern“, tedy volarský plebán. A o volarské faře se píše v roce 1375. Na druhou stranu se Volary jako farnost neobjevují v soupise českých farností z roku 1384.

V polovině 14. století již stála kaple na svaté Magdaléně. Je tedy možné, že v prvních letech spravoval Volary kněz ze Zbytin a do kostela chodili volarští na Magdalénu. V roce 1360, kdy vyehradská kapitula převzala Zbytiny a začlenila je do prachatického zboží, přesunulo se sídlo ze Zbytin do Volar.

Dřevěný kostelík byl nahrazen kamenným zřejmě v roce 1496. To zřejmě je namístě, neboť víme jen, že 3. ledna toho roku věnoval volarský rodák a budějovický občan Wenzel Ming (nebo Milg) peníze na stavbu kostela. Ale jestli byl opravdu dokončen roku 1496 se jen domníváme. Mělo jít o nevelkou stavbu s oblouky, křížovým žebrovým a šindelovou střechou.

Gotická stavba byla roku 1688 odstraněna, avšak něco málo se z ní přeci jen dochovalo. Spodní patro kdysi obrané věže a horní část sanktuáře, zapuštěný do vnější zdi kostela. Na místě zbořeného kostela byl 29. 8. 1689 položen základní kámen nového, o pět sáhů delšího a dva sáhy širšího svatostánku. Stavbu provedl Jan Canevale a barokní stavba byla 8. 10. 1690

slavnostně vysvěcena a svěřena do ochrany sv. Kateřiny Alexandrijské, tedy stejné patronce jako u předchozího kostela. A tento kostel nám tu stojí dodnes. Tedy skoro stejný.

Volarská sv. Kateřina přitahovala blesky a 20. 5. 1715 kostel po zásahu blesku zčásti vyhořel. O pět let později kostel zapálil špatný kouřovod v místnosti hlídače. V roce 1724 byla s ohledem na lepší slyšitelnost zvonů o 11 a čtvrt lokte zvýšena věž. Z kostela totiž vyzváněl tzv. Soumarský zvon, který měl podle legendy navádět opozdivší se soumary, aby ve tmě nesešli

z cesty. Ale ve skutečnosti tomu tak asi nebylo a oznamoval jen jakousi policejní hodinu.

Roku 1735 nechal zámožný koňský handlíř Johann Pinsker vystavět kapli sv. Jana Nepomuckého. Ale kde? Měla být postavena u kostela. Je tedy možné, že s ním nebyla přímo spojena? Když se dívám na dnešní plány kostela, nedovedu najít místo, kde by mohla stát. Co když jen uvolnila místo pozdější „Stožecké“? Avšak dnešní půdorys kostela se mohl od tehdejšího podstatně lišit. V roce 1818 byla na jižní straně přistavěna zmíněná Stožecká kaple k uložení mariánského obrazu z kaple pod Stožeckou skálou. Ke stavbě měly být použity kameny z kaple

sv. Jana Nepomuckého, která byla na spadnutí, a tak ji strhli.

18. 6. 1754 uhořel při večerní pobožnosti blesk do věže a mnoho lidí omráčil. Jelikož bouři doprovázela velká povodeň, nemohli přijít obyvatelé horní části Volar či okolních samot postiženým na pomoc. Vyhořela velká část kostela a zachráněna byla pouze sakristie. Kostel byl dle plánů restaurován a došlo k jeho dalšímu rozšíření. Hotovo bylo v roce 1757.

V několika vcelku věrohodných knihách a dokumentech jsem našel údaj, že volarská „Stožecká kaple“ byla přistavěna již v roce 1756, kdy se kostel opravoval po tomto požáru. Ale zázrak s navracením zraku, kde hrál obraz hlavní roli, se udál až v roce 1791 a spor s knížetem, při němž volarští přišli o práva na stožecký les, a proto obraz přestěhovali do svého kostela, se odehrál v roce 1804. Co když tedy byla kaple starší a pro obraz upravena později?

Kostel svoji podobu měnil i v dalších letech. Před poslední velkou změnou ale již můžeme porovnávat, neboť se zachovala fotografie pořízená prokazatelně před 22. červencem roku 1863. Toho dne při velkém požáru lehlo popelem na šedesát budov, včetně školy, kostela a fary. Požár zničil i mešní roucha a volarské ženy se tudíž rozhodly vzdát tradičních součástí svých krojů a zlatem vyšíváné čepce použily ke zhotovení nových ornátů. Od té doby přý chodili jen v černém a bez ozdob.

Vypsát vše, co o našem kostele víme a nevíme, by zabralo několik stran textu. A tak raději přijďte 6. října, kdy je připravena komentovaná prohlídka kostela, podíváte se na věž i na ony základy její gotické předchůdkyně a také budou vystaveny zmíněné ornáty, pořízené volarskými ženami po požáru v roce 1863.

Jaroslav Pulkrábek

Školní rok začal pro žáky, učitele i vedení města v tělocvičně.

Volarské kino má od září nové sedačky. A hned prošly zatěžkávací zkouškou.

Do volarské knihovny přivezl Přemysl Čech i kandované houby.

V pondělí 23. září se sešlo zastupitelstvo města.

V divadle se vraždilo. Sexem.

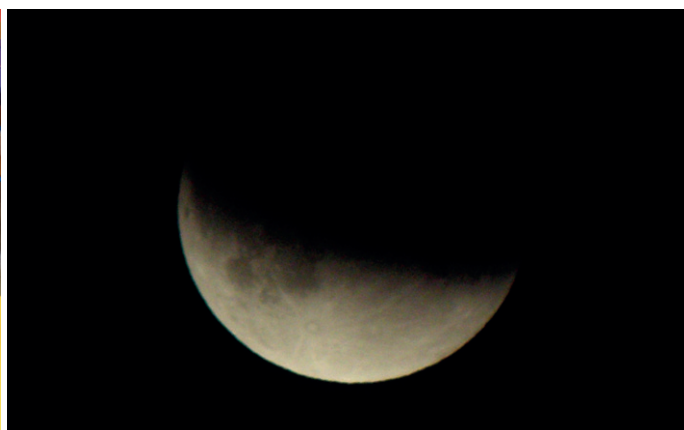

Mateřinky se vypravily do muzea.

Ve školce chutná jako doma.

Foto: Jaroslav Pulkrábek, Jaroslava Krejsová, MŠ Volary

Takto bylo vidět zatmění měsíce z Volar.

RADUZA

S KAPELOU

kino Volary
16. 10. 2019
19:00

vstupné 350 Kč

předprodej infocentrum Volary

